

פָּרָדָס לְדָלֶדֶת

גָּלִיּוֹן 415 [שָׁנָה ט']

פרק ה'

פרשת חקת תשע"ז

אךם כי ימאות באחדל, ועת מען או מען דארף זיך צו פלאגן אין תורה, אוון חז"ל זאגן (אבות פ"ז מ"ד) בך היא דרכיה של תורה, פת במליח תאכל ומיטים במשורה תשחה ועל הארץ תישן וחוי צער תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה עשה בן (מהלך כח ב): אשרך טוב לך. אוון באמת עצט מען בי' יעקב אבינו וואס ער האט געזאנט קירתי ביום אקלני הרב וקירה בליליה ותדר שונתי מעני (בבאשית לא מ') אוון אווי האט ער געלערנט תורה, קען מען דאס מרמז זיין אין פסוק חקת התורה אוון "חקת" איז די ר'ת חרבר קירח ת'דר. אווי דארף מען לערנען כדי קונה זיין תורה. (שאר ישוב – שפирा אדמוני מקיויאשד)

שינגען דראוש – דער היילוק מלחת פיהון אוון מלחת עות מלך הבשין
 ויאמר יהוה אל-משה אל-תירא אותו כי ביך נתתי אותו ואת-בל-עמו ואת-ארצ'ין (כא לד) עס זענען דא צווי מלחות אין די פרשה, אל מלחתה מיט סיחון אוון אל מלחתה מיט עוג מלך הבשן. פרעוגט דער הייליגער צלי'ח פארוואס בי' מלחת פיהון שטייט ויצא לקראת ישראל געגאנגען איז זבא האזה וילחם בישראל: (כא נג') או יי' זענען טאקט געגאנגען איז מלחתה מיט כל ישראל אבער בי' די מלחתה מיט עוג שטייט וויא עוג פלאך-הבן לקראותם הויא וכבל-עמו למלחתה אדרעי (כא לו) או עוג איז געגאנגען מלחתה האלטן אבער עס שטייט נישט או ער האט למשה מלחת געהאלטן? אוון ענטפערט: או די גמ' (ברכות דף נד): דערציילט איינע פון די ניסים בי' כל ישראל או זוג מלך לזרוק על ישראל גمرا גמרי לה"ז או זוג מלך הבשן האט אויסגערטען איז מרמז האט דאס געוואלט דעם בארג ואופן אויף כל ישראל אוון זיי באגראכן חיליה אוון עס איז געשען אנס או נמלים האבן געמאכט איז לאך איז בארג אוון זינע צינער זענען געווארן שטאך איז ארויסגעשטעקט אוון ער האט גארנישט געקענטן תאן עי"ש, זאגט די גמ' או דער מעשה האט נישט אמקור נאר עס איז בקבלה, זאגט דער צלי'ח אוון דער מוקור איז פון אונזערע פסוקים, וויל בי' סיחון איז געוווען איז נארמאעל מלחתה אוון די אידין האבן זיי צוריק געשלגן, דעריבער שטייט וילחם בישראל, אבער עוג האט דאך גענומען איז בארג אוון דאס איז געוווען ואופן דער בארג, דעריבער שטייט נאר וויא ער האט נישט געקענטן געמאכט איז מלחתה, אוון זוג פלאך-הבן לקראותם אבער ער האט נישט שטייט ויאמר ה' אל-משה אל-תירא אותו ווי איז האט מען געווואונען? שטייט וואס מיט זיין וואס עס כי ביך נתתי אותו, אוון זאגט מיט ביך נתתי? צו מרמז זיין וואס עס שטייט דארט אין די גמ' או נאכדעם וואס ער האט נישט געקענטן וואפנ דעם בארג האט אים משה געקעבן אקלאף אוון אים געהארגעט עי' הצל'ה, וואלט מען געקענטן צוליגין או לכארה איז דא א שטארכן דיק פארוואס בי' מלחתה סיחון שטייט ויבחו ישראל לבי'חרבר (כא כד) שטייט לבי'חרבר, אוון בי' ער שטייט ויכו אוון ואת-בל-עמו ואת-בל-עמו אוון ער שטייט נישט לבי'חרבר? נאר ליטט די צלי'ח איז גוט וויל בי' סיחון וואס די מלחתה איז געוווען מיט אחרב האבן די אידין צוריק געשלגן מיטן חרב, דעריבער שטייט לבי'חרבר, אבער בי' ער וואס איז געקומען מיטן בארג אוון נישט מיט אחרב שטייט נישט לבי'חרבר, אוון אווי איז שטייט ויחל'ש יהושע את-עמלק ואת-עמו לבי'חרבר: (שמות יג) וויל עמלק איז געקומען מיטן חרב איז די אידין צוריק געגאנגען מיטן חרב, מיט דעם איז גוט פארוואס שטייט

די שיוכות פון פרה אודומה מיט קרבן פכח וידבר ה' אל-משה ואל-אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר-עזה ה' לאמר דבר אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדרמה תמיימה: (יט א) לכארה איז שוער פארוואס דארף שטין צוויי מל לאמר? נאר מען דארף מקדים זיין אן מדרש (במדבר רביה פרשה יט) יהילקי תפמים בתקיק (תחים קיט פ) וואס איז די לשון בתקיק דיניינן חוקים? זו חקקת הפסח וחוקת פרה אודומה, וויל זי' זענען בידיע גליין, כי פרה אודומה שטיט זאת חקמת התורה אוון פסח זאת חקמת הפסח (שמות יב מג), אבער די פרה אודומה איז גרעסער וויל כדי צו קענען עס די קרבן פסח דארף מען פריערט האבן די פרה אווי ווי עס שטיט פסוק (ז) זילךלו לטמא מעד שרפתק החטאת ע"כ המדרש. וויגן דעם טעם גיטט שבת פרה פאר פון שבת החודש וויל אין חודש ניסן ווועט מען שוין דארפנן די פרה זיך צו מטהר זיין. לוייט דעם קען מען פארשטיין: זילךלו ה' אל-משה ואל-אהרן לאמר צו זאגן צו די אידין: זאת חקמת התורה אשר-עזה ה' פארוואס דארף מען זי' דאס זאגן פריערט? וויל לאמר, מען דארף זיין זאגן נאך א חוקה פון פסח, וואס איז תלוי אין דעם חוקה, אוון וויל די תורה שרייבט נישט זאת חקמת הפה נאר חקמת התורה, דעריבער פריט אויס דער פסוק דבר אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אודומה, או די חקמת התורה מינט די פרה אוון דאס איז פריערט. (עד יוסף חי – בן איש חי)

כל המקובל עליו על תורה. מעברוין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ זאת חקמת התורה וגוי אשר לא-עללה עלייה עלי: (יט א) די תורה איז מרמז דאס וואס שטיט אין פרקי אבות (פרק ג' משנה ה) כל המקובל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ. דאס מינט זאת – די תורה איז שטיט וויא עס שטיט וויא חקמת התורה – וווען א מענטש איז עוסק אין תורה, איז אשר לא-עללה עלייה עלי, ווועט נישט ארויפגין אויף דיר א עול מלכות ועל דרך ארץ. (חי' יידי' הלוי זילכברמאן ח"א)

גiorה דוא מלפנוי אין לך רשות להרהר אחריה זאגט רשות ליהרדר אחריה (יט א) זאגט רשי' לפי שהשתן ואומות העולם מונין זאת חקמת התורה לאומר מה המצווה הזאת ומה טעם יש בה לפיכך כתוב בה חוקה גזירה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה. צו פארשטיין וואס איז די כוונה פון די אומות העולם צו פרעגן פונקט דא מה טעם? נאר מען קען דאס מסביר זיין ליט וואס רשי' ברעננט מיטסודו של ר' משה הדרשן ויבחו אליך, משלהם פרקו נזמי הזקב לעגל משליהם כך יביאו זו לכפרה משליהם פרה אודומה משל לבן שפהה שטינפ פלטין של מלך אמורתו תוכוא אמו ותקנה ה挫ואה כך תבוא פרה ותכפר על העגל. מAMILIA זעט מען או די עניין פון פרה אודומה איז א כפרה אופן חטא העגל, דעריבער ווילן די אומות העולם פרעגן די טעם פון פרה אוון מען זאל זי' ענטפערן או עס איז וויגן חטא העגל, מAMILIA וועלן זי חיליה מקטוג זיין אויף כל ישראל דעריבער זאגט די רבש"ע גזירה היא מלפנוי, עס איז א חוק און איר האט נישט רשות צו מהרהר זיין אויף דער מצודה. (אבני שוחם – משה ליב שחור)

בך היא דרכיה של תורה. זאת חקמת התורה: (יט א) שטיט אין גמ' (ברכות דף סג): אין דברי תורה מתקימין אלא במאי שמית עצמו עלייה שנא' (במדבר יט, יד) זאת התורה

אל-תירא אותו כי בירך נחתה אותו, וויל משה האט נישט געוואוסט ווי איזוי ווועט ער קענען געווינען עוג, האט אים דער אויבערשטער געזאגט –נחתה אותו – דיניע הענטן וואס האבן געהאלטן די שני לוחות,

מדור העבדות

קאנציינר מאיד שיקט זיין חסיד לענערנען מדת הבטחון

עוזי זאל ער טאן און ער ווועט אלעמאָל האבן געלט און ער וויל זיך געונגען.
בעבר ר' משה זאגט פאָרַן בעל הבית או ער האט נישט קײַן געלט אויף אהיכים
וועפֿאָרַן! פרענט אַס דער בעל הבית האסט אַזְוִי שְׁנָעֵל שׂוֹן פָּאָרגָעַסן די מְדֻת
אַבְּטוּחָן, אַיךְ האָבָּדָר דִּיר גְּנוּווֹין וּוְאָס דַּו דָּאָרְפָּסֶט טָאָן! ר' משה בִּינְגַּטְּן די קָאָפְּ מִוּט
אַרְשָׁתָאָנד אָן דער בעל הבית זאגט: גוֹט! יַעֲצֵט גַּיְבָּ אַיךְ דִּיר צְוּיִי הַוְּנָדָרָת
אַלְדָּעָנָע רַעַנְדָּלָאָךְ, אַבְּעָר פָּוּן יַעֲצֵט אָן וּוְיַעֲרָר מַוּתָּה האָבָּן שְׁטָאָקָעַ בְּתָחָן אָן
עַטְּמָן דַּעַם אַוְּבָּרְשָׁטָן אָן ער וּוְעַטְּ דִּיר גַּעֲבָן!

"משה פָּאָרְשָׁטִיט אָן גִּיטִּין וּוְעַגְּ וּוְעַן אַנְקָעַן אִים קָוָמָט אַקָּרְעַטָּע פָּוּן אָ
ער אָן אַנְטָעָר אַס זִינְן אַ משְׁפָּחָה פָּוּן אַדִּין אָן וּוְיִנְעַן צוּ ר' משה ער זָאָל
וּרְחָם יוֹן אוֹיפְּ זַי אָן אוֹיסְלַיְּן פָּוּן תְּפִיסָּה! ר' משה גִּיטִּין צָום שָׁר אָן רַעַדְתָּ צוּ
צִים אָן פרענט וּוַיְפֵל דָּאָרָף מִן מַעַן נַאֲךְ אַפָּאָר וּלְאַטְּעָם, זאגט ר' משה אוּ ער האָט
וּנְדָעָרָת גַּלְדָּעָנָע רַעַנְדָּלָאָךְ מִתְּנַאֲךְ אַפָּאָר וּלְאַטְּעָם, זאגט ר' גַּאנְצָע גַּעַלְתִּי!
אר 200 רַעַנְדָּלָאָךְ! אַבְּעָר דַּעַר שָׁר זָאנְט שְׁטָרָעָנָג ער דָּאָרָף די גַּאנְצָע גַּעַלְתִּי!
משה זאגט פָּאָרַן ער האָט אַפָּאָר חַפְּצִים וּוְאָס האָבָּן די וּוְעָרָט פָּוּן די פָּאָר
לְאַטְּעָם אָן גִּיטִּדָּם אוֹיךְ פָּאָרַן ער אָן דַּעַר שָׁר באָפְּרִיטִים די משְׁפָּחָה פָּוּן
יזנְגָּנְנִיש.

משה האט יעצץ נישט גינז גראשן אבער איי בשם מה מיט אווא הייליגע מצוזן פרידן שבויים אונז ער גויט אופין זויט אונז ער רעדט צום אויבערשטיין ער זאל זיטס העלפן מיט געלט אונז קענען חתונה מאכן זיין קינדרער, עס איי געווארן אacct אונז ר' משה איי ארין איי קרעתשמען אונז ועצט זיך בי אי טיש און רעדט ייטמער צום אויבערשטיין ווען אַשר וועצט זיך אקען אַים אָונז זאנט אָים, אַיך האבעהרט או דו פאָרטט קײַן קאָונֵין אָונז אַיך שטאמּ פֿון יונְעָם געגענט אָונז אַיך האט אַ בּוֹדּוּר וּוְאַס וּוְאוֹינְט נָאנְט צוּ קָאנְגִּי, אָונְז זאנט וּ ער הייסט אָונְז וּאוֹז עַאוֹינְט, אָונְז אַיך דָּרָפּ אַים וּוּכְּטִיגְּנִין שִׁיקְּנָן גַּלְּפָט, אָונְז אַיך קָעַן גַּאנְצָעַ משְׁפָחָה אַאר עַלְּבִּיכְּ מְעֻנְטֶשֶׁן, אַיך וּוֹלְדֵר דִּינְגָּעָן אַ וּוֹאָנְט אָונְז פָּאָר אַהֲדָן אָונְז אַאלְסְטָל לִילִיךְ אַבְּגָעָבָן דַּי גַּעַלְט פָּאָר מֵיְזִין בּוֹרוּדָע, אָונְז נִיב דָּר 200 נַאֲלָדְעָעַע עַנְדָּלָאָךְ פָּאָר דִּין שְׁבָר טִירָחָה. ר' משה נְעַמְּטָד דָּעַר אוֹצֵר אָונְז פָּאָר גְּלִיךְ צּוּם קָדְרָעָם וּוְאַס דָּעַר שָׂר האָט אַים גַּעַגְעָבָן אָונְז פְּרָעָמָן וּוְאַוְיָנִט דָּעַר אָונְז דָּעַר עַנְמָשָׁס? אַבער קִינְדָּר האָט נְיִשְׁט גַּעַהְעָרָט פֿון אָזָא מְעֻנְטֶשֶׁן! ר' משה וּוּיְסָט נְיִשְׁט אָס צּוּ מָאָן ער איי שְׁנָעֵל גַּעַפְּאָרֶן צּוּם קָאָנוּצְעָר מְנִיד גַּעַבְּן שְׁלוּם אָונְז פְּרָעָן אָס צּוּ מָאָן מִיטָּן אַזְּרָעָן?

ער הייליגר מונד האט געוואט איז דער שר איז געווען א מלך וואס איז אשאפאט געווארן פון די מצוח פון פרידן שבויים און די אוצר איז דיבס, און ווען זו וועטט האבן בטחון וועטטו מצליה זיין מوط די געלט. ר' משה האט זיך עזעננט פון רבין און מיט די ציטט געווארען א עשר און חתונה געמאכט זיין עבעטער, אבער די שמחה איז געווען איז ער האט געלערנט מורת הבטחון וואס

ר' משה איז' געוווען אַנְגָּטָר חֲסִיד פָּנָן הַיְלָדִין מְגִיד פָּוּן קָאָזְנִין הַרְּהָקָךְ ר' יִשְׂרָאֵל דָּרָר בָּעֵל עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל, עַר הָאָט גַּנְהָאָט עַטְלִיכָּע טַעַבְטָע אַוְיףָּ צָו מַאֲכָן שְׁדוּרָכוֹם אַבְּעָר עַר הָאָט נִשְׁתָּמָנָה נְהָאָלָט קָיִן גַּעַלְט אַוְיףָּ נְהָרָן, אָוָן וּפִילָּ עַר הָאָט גַּעַבְעָטָן זַיִן רְבִּין הָאָט אִים דָּרָר כָּסֶּדֶר גַּעַנְעַטְפָּרָט אָוּ עַר זָאֵל זָוּ מַחְקָה זַיִן אַיִן בְּתָחָן אָוָן אַזְוִי וּוּעַט דָּרָר אַוְיבָּעַרְשָׁטָע אִים צַוְּשִׁיקָן אַלְעָם וּוּאָס עַר דָּאָרָף, אַבְּעָר ר' מַשָּׁה זַעַט נִשְׁתָּמָנָה אַוְועַג אַרְוִוִּים אָוָן פָּאָרָט צָוְרִיךְ זָוּמָן מְגִיד אָוָן עַר הַיִּסְטָט אִים פָּאָרָן אַיִן אַשְׁטַעַטָּל אָוָן דָּרָט אַיִן דָּא אַקְרָעַשְׁמָעָ וּוּאָס פָּוּן בְּהָהָבָּה וּוּעַסְטוּ לֻעְרָנָעָן וּוּאָס הַיִּסְטָט בְּתָחָן, ר' מַשָּׁה פָּאָרָט אָהִין אָוָן זַעַט אַקְרָעַשְׁמָעָ אַנְגָּעַפְּלָט מִיטָּמֵיט מַעֲנְטָשָׁן אָוָן דָּרָר בָּעֵל הַבָּית אַיִן אַוְאוּרָעַמְּרָעָ מְבָנִים אַוְרָה וּוּאָס גִּיטָּפָר אַסְאָקָר אַרְעָמְלִילִיט עַסְעַן בְּשִׁפְעָ, עַר פָּאָרָשִׁיטִיט נִשְׁתָּמָנָה וּוּיְקָעָן עַר לֻעְרָנָעָן בְּתָחָן פָּוּן אָאֵד וּוּאָס אַיִן אַעֲשָׂר וּוּאָס בַּיִּים אַיִן נִשְׁתָּמָנָה קָיִן חִדּוּשָׁא אוּ עַר קָעָן הַעֲלָפָן אַדְין, ר' מַשָּׁה דָּרִיְיט זַיִן דָּרָט אַשְׁטָקָ צִיְיט בַּיִּים עַר נְעַמְטָ דִּי שְׁטָאַלְצָן אַיִן פְּרָעָנֶט דָּרָר בָּעֵל הַבָּית וּוּאָס מִינְטָמָן זַיִן רְבִּי אָוּ עַר הָאָט אִים דָּא גַּעַשְׁקִיט זַיִן לֻעְרָנָעָן פָּוּן דִּירָ וּוּאָס מִינְטָמָן אַמְתָעָ בְּתָחָן, אַבְּעָר אַיךְ וּעַדְמָ נִשְׁתָּמָן וּוּיְלָ דַּו בִּיּוּט אַגְּרוּסָעָר עַשְׂרָ אַיִן נִשְׁתָּמָן קָיִן וּוּאַנְדָּרָעָר אָוּ דַּו בִּיּוּט רְהָוִיגָן אַן הַאֲסָטָט בְּתָחָן!

האט דער בעל הבית געגעטפערט או ער איז אויך אחסיד פון קאנזיער מונד אונ
דרערבע וועל איך דיר דערצעילן מיין סוד, אונ ער זאנט ר' משה ער זאל קומען
מייט אים אין זיין אוצר, וואם נאר ער האט א שלט. ר' משה קומט אריין אין
צימער און זעט נישט קיין אוצר נאר א טיש און א בענקל! דער בעל הבית זאנט
אט, או ער באמה פארמאנט נישט קיין געלט אדרער אוצרות נאר דרי טיש און
בענקל מיט זיין בוק פון צדקה, אונ ער דראָפּ געלט ניט ער אריין און בענט
זיין מוייל און הארץ און רעדט צום אויבערשטן וואם ער דראָפּ און דער
אויבערשטן שיקט אים וויפֿל ער דראָפּ!

נון ער זאגט וועסט זען ווי דער אויבערשטער שיקט זיין געלט! אונז זוי גיעויז
ארויס פון צימער אונז דעםאלטס איז אונגעקומען אַטלִיכָה פון פרײַז אונז זאנט איז
מען דארף שין צוו依 טויזנט גאלדענע רעדנאלך פאר שכירות אונז דער בעל הבית
ענטפערט פארן שליח איז ער ווועט באָלד אונטערשיךן די געלט, דער בעל הבית
זאנט פאר ר' משה האסט געוזן אויך האב נישט יעצעט זואָס צו געבען פארן פרײַז
אבער אויך האב במחוּן איז דער אויבערשטער וועט מיר שיקן אלעַס אונז ער גויט
אַרְיֶין בֵּי אַים אַין אוֹצֶר אַונְז וּצְמַעַת זֶקְבִּים טִיש אַונְז בעט דעם אויבערשטן אַז ער
זאל אַים שיקן די שכירות אַונְז גויט אַרוֹיס פון צימער מִיט אַרְוחִינְקִיט אַונְז
זיבערקייט, אַונְז אַין קָוּרְצָע צִיְשׁ קָוּמָטָז אַים אַגְּרוּסָעֶר שֶׁר פָּון די אַרְמִי אַונְז
בעט אַים אַז ער דארף יעצעט נִין אַין מלְחָמָה אַונְז לאָזֶט אַיבְּעָד זַיְן אוֹצֶר בֵּי אַים
וּוַיְיל ער אַיז אַיְשׁ נָאָמֵן אַונְז זאנט אַיך נִיב דִּיר יעצעט צוו依 טויזנט גאלדענע
רענדנאלך פאר געהאלט, אַונְז וּזְעַן אַיך קָוּם צְרוּק וּוּסְטוּ מִיר צְרוּקָעָבָן מִין
אוֹצֶר, ר' משה גויט אַרוֹיס פון הרפעלוֹת אַונְז וּטְזַבְּזַבְּזָעָר דִּיבָּרָה
געוזן! דער בעל הבית זאגט ר' משה אַז ער האָט דָא גַּעֲלָעָרְטָן מִרדַת הַבָּחָן אַונְז

וזוצא לאור נער ע"ז "עולדם דספדים" מרכז דעגלאי ספדים שאנים בונמא וספדים עתיקים וכתבי יד צו פאראקיין

ሁለም ከ “**የኢትዮጵያ ስራውን የሚከተሉት በቃል መሆኑን የሚያስፈልግ ይችላል**” ማረጋገጫ ማስቀመጥ ይችላል፡፡

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to pardesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM

Do Not Pay for Sheimos if you have good condition older seforim, We can also pick up for free on large quantities.

פארוועזס זאלט איר באצאלן געלט פאר שומוט? אויב איד האט ספרים ניע און אלטע קענט איר דאס אריינברענגן צו אונז בחינן.

איך אומעך ענונצטן גוטע ספירים בחנן מיר וועלן איך אומעך ענונצטן גוטע ספירים בחנן

קומיסט און די קאנסדי אויך און גליזן צו אויך און די מילנצע דער ריבֿע איז שווין פארטיזיג מיטזואך, אַ גענדנטע זומבעיד